

490 HEBD. VIII. POST PENT.
facit Deus: mandatum illius: ac, nisi feceris, securum supplicium.

S A B B A T O .

Christus excusat Discipulos vellentes
spicas.

A Bitis Jesus persata Sabbato: Discipuli autem eius esurientes caperunt vellet spicas, & manducare. Matth. 12. Cogita austera Christi, & Discipulorum eius vitam ad eam usque famem deducitam. Non sunt eis, ut tibi, preparata fercula; nec panis quidem. Admirare. ait Chrys. hom. 60. in Matth. quomodo nullam corporis curam habebant: neque tamen à Christo abscedant. Praesentia Christi eis supplebat defectum, & condiebat insipida. Si hunc serio cogitares; sollicitam, quam habes, corporis curam convertere in animam, nec defectus cibi, aut commoditatum te à Christo avelleret per impatientiam, & murmurationem.

Pharisi autem videntes dixerant ei: Ecce Discipoli tui faciunt, quod non licet facere Sabbathis. Ibid. Ecce quomodo obseruant eum; ut criminentur, & famam dement per miracula acquisitae, & inuidia vestitur zelo violatæ legis. Graviora à se patrata Sabbatho inventarent, si se inspicerent. Sed talpæ in se, lynxes in aliis minima taxant. Vides, quām turpe sit obseruare alios, & se ignorare. Ubi se obicit festuca in oculo fratris, converte tu cogitationem ad trabem; que est in oculo tuo.

3 At ille dixit eis: Non legistis, quid fecerit David, quando esuriit? Quomodo intravit in Dominum Dei, & panes propositionis comedit? Ibid.

HEBD. IX. POST PENT. 491
Ibid. Tacuerunt Discipuli ad redargitionem etiam sibi factam, ut est apud sanctum Lucam: Ideo Dominus eorum defensionem suscepit. Si vis omnibus iuris, & calumnias respondere, multa incurres, unde plura patiaris. Si taceas, verbum Dei pro te loqueretur. Est enim eius uorum cura: & si premi eos patitur, non finit opprimi. Reposta est haec ipsi in finu meo.

D O M I N I C A I X .

P O S T P E N T E C O S T .

Sanatur manus arida.

Ecce homo manum habens aridam: & interrogabant eum: Si licet Sabbatho curare? Matth. 12. ut, si affirmet, accusarent eum apud Principes; si negaret, immisericordem apud plebem proclamarent. Utinque imminebat periculum: ut errorem tamen confutet, eligit Sabbatho curare. Quid tu faceres pro veritate, ubi prævideres aliquid te passurum? Ne timeas à facie hominum. Age, quod æquum, & justum est; dñe scire zelo, & fine cælum ruere. In manu vero dextera arida, considera arida tua opera virtutis. Exarescat tibi sinistra, & vivat dextera.

2 Et ait homini habenti manum aridam: Surge in medium: Marc. 3. ut miseria visa moveat affectum se opponentium. Et ait eis: Licet Sabbathis benefacere, an maledicere? id est, an omittere beneficium. Christo ergo idem est, non benefacere indigentem, cum potes, ac idem nocere. Examina, quo at-

affectu demandata charitatis opera fuscias : Forte & tu ibi curris , extrahenda est ovis & fovea , ubi proprium aliquod commodum afflget , & langues , ubi proximo est succurrendum .

- 3 Et contristatus est super cæcitatæ cordis eorum . Ib. quod neceum Messiam agnoscerent , nescient doctrinam de juvando proximo etiam in Sabbatho probarent . At quanto major est cæcitas tua , quam nebulae passionis inducent ! Ah noli contristare Christum Domini . Et dicit homini : Extende manum tuam , & extendit , & referturque . Tibi dici puta : Extende manum ad opera virtutis . Quid juvat proponere , aut desiderare , si numquam ad opus progrediaris . Exentes autem consilium faciebant , quomodo cum perderent . Unde meliores fieri debebant ; inde pejores effecti sunt . Haec & tu reddis Deo , quoties beneficiis ad malum abuteris .

F E R I A I I .

Eliguntur duodecim Apostoli .

1 F alsum est autem in illis diebus , exiit in montem orare . Luc. 6. Cogitabant Judæi quomodo eum perderent ; Christus quomodo eos salvaret per Apostolos , ut instrumenta . Quantum distant consilia Dei à consilii hominum . 2. Subducit se , ut cedat eorumdem ira , & docet , incendio non suggereendum pabulum . 3. Docet interpolanda contemplatione opera vitæ activæ , ut colligatur spiritus ad majora . 4. Docet , ut recte ores , secedendum à strepitu tamen externo negotiorum , quæm interno passionum .

2 Ep

2 Et erat pernollans in oratione Dei . Ibid. Totam noctem orat , antequâm Apostolos deligit ; ut doceat , quæ in negotio salutis sunt statuenda , esse cum Deo conferenda : idque non obiter , sed aliquanti temporis deliberatio-ne . Humana prudensia deficit ad ea , quæ sunt Dei . Errasti sapè , cùm Deum non consuluisisti : forte nunquam , ubi consuluisisti .

3 Et cum dies factus esset , vocavit discipulos suos , & elegit duodecim ipsi , quos , & Apostolos nominavit . Ib. Et te vocavit Deus , ad Apolliticam vitam , & gratis . Quanta vocatio-nis dignitas ? quanta tua indiguitas ? Ne præsume de vocationis gratia , si eam non firmes operibus : etiam Judas fuit inter illos , & tunc temporis te sanctior ; & tamen defect . Quod & tibi evenire potest , sapienter cave .

F E R I A I I I .

Sermo Christi in monte habitus .

1 E t cùm sedisset , accesserunt ad eum Disci-puli eius : & aperiens os suum docebat eos . Matth. 5. Ubi sedet ad docendum Magister , accedunt Discipuli , & audiunt doctrinam . Infidet Deus Magister cordi tuo , aperit os suum per inspirationes : accede , si vis esse Discipulus ; & ubi vocem ejus audieris , noli obdurare cor tuum . Estima doctrinam , quam tantus Magister tradit . Statue te illi conformatre potius , quâm doctrinæ mundi , & carnis . Beatos pronunciat eos , quos mundus , & caro miseros . Deus non fallitur , ergo mundus . Intelligis hoc ? & tamen hujus principia sequeris ?

2 Beati pauperes spiritu . Ibid. quâm amore Dei

Dei abrenunciant caducis omnibus, & animo corum cupiditatem evelunt, ut nudi nudum Iesum sequantur. Expende, quam terrena fastidias, aestimes, speras, ut iis adhaereas. Quid de iis tibi statuendum sit ex Christi exemplo disce: At quomodo eum imitaris? Quoniam ipso regnum eorum, Est convincens beatitudinis probatio: Qui habet regnum cœlorum, beatus est: quis neget? pauperum est regnum cœlorum: Veritas æterna hoc dixi: ergo beati sunt pauperes, non quidem possessione illius regni, sed iure ad illud. Quanta bona lucrari, si caduca penitus animo extirpas? 2. Beati sunt beatitudine, hujus virtute, quia nihil desiderant. 3. Possident regnum Dei, de quo Paulus intra vos est: quis possident animam suam.

3 Væ vobis divitibus, quia habetis consolacionem vestram. Luc. 6. De iis est sermo, quia affectu immoderato ad caduca feruntur. Ut pauperibus certitudo cœli promittitur; ita his vœ æternum intonat. Cor enim eorum ligatum est, ut non valeant ad Deum illud constanter, & integrè erigere. Nam, incidentes in tentationes, & laqueos Diaboli. Tim. 6. Habent consolationem, non Dei, non solidam, sed suam, & apparentem. Non es in horum numero. Gratulare tibi, Deo gratias age: & cura, ut animum magis, ac magis à caducis abstrahas, ut sit unicus thesaurus tuus, is qui est omnia.

F E R I A IV.

Secunda, ac tertia Beatitudo.

1 B eati mites. Matth. 5. non tantum qui cohibent turbulentos, & vel

mi-

minimos iracundiae motus, sed etiam, ut ait Clem. Alex. lib. 4. Strom. qui infidam, que est in anima, pugnam sedant ira & cupiditatem, & eorum, que sub ipsas caduntur. Hic tibi de te cogitandi tam latu est campus, quam late se explicat irascibilis & concupiscibilis appetitus. Confer te cum exemplo Christi in tractandis peccatoribus, in ferendis injuriis, &c. Cogita tibi ab eo dici: Discite à me, quia misericordia sum. Matth. 11.

2 Quoniam ipsi possidebunt terram. Ibid. Quam olim terram viventium: nunc autem terram sui cordis. Hanc non possident iracundi, quia æstus quasi extra se rapiuntur: at qui acquisitæ incorporationibus, possessio fœsi est cordis. Prov. 15. Id est, qui non irascitur, non commovetur. Quanta haec est felicitas, hic interne pace, & tranquillitate sui! Siecum miserabilitas est civitas, qua licet bene sit munita, intus rameo fœci proditiones, ait Chrysost. hom. 34. in Joan. ita nihil beatius, quam interficio liberari bello. Hanc beatitudinem ipse tibi dare potes: & quid vetat?

3 Beati, qui lugent. Ibid. ex compunctione sua; ex compassione aliena peccata; ex devotione misericordias hujus vitæ exulantis à patria; ex desiderio vita æterna dilationem. Vide, quid tu lugeas, an Deum perditum, an carnis comoda? an mala corporis, an animæ? Quoniam ipsi consolabuntur. A quo? à Deo torquis consolationis. Ubi? non tantum in cœlo, ubi absorgeat Deus omnem lacrymam, sed etiam in hac vita, ubi lacrūm compunctionis, & devotionis vel comitatur, vel sequitur incomparabilis consolatio. At vœ vobis: qui ridetis: cum mundo, & du-

ci-

296 HEBD. IX. POST PENT.
citis in bonis dies vestros, quia in æternum
lugebitis, & flabitis. Luc. 6.

FERIA V.

Quarta, & quinta Beatitudo.

Beatū, qui esurient, & sitiunt. Matth. 5. ardente desiderio *Iustitiam*, seu omnem Deo serviendi, & placendi rationem. qui desiderio quodam ardente feruntur in actu virtutum, non tantum eos, qui aliquid honoris habent adjunctionem, sed etiam qui videntur abjecti & viles, vel difficiles, & ardui. O quantum ab hoc ardore deficit sitis: sed ceteras dissipatas mundi, qua continore non valent aquas salutis. Jer. 2. Quām facilē tibi desipit virtus, cuius exercitium est amarum. Vide servire, & placere Deo? In hoc consistit vita æterna. Excita ergo hanc sitim, sine qua languet omnis virtus.

2. *Quoniam ipse saturabuntur.* Ibid. Olim, cum apparuerit gloria Dei. Psalm. 16. in hac verò vita, quia nihil ultra desiderabunt. Per ipsum enim desiderium habent, quod desiderant, quia sic Deo servient, & placent. Item semper habent, unde saturentur, quia semper habent, ubi iustitiam operentur, ubi Deo servant: sive manducant, sive bibant, sive aliud quid faciant. 1. Cor. 10. Nonne hoc ita vis? nonne saltem velle concupiscis? O utinam à primo momento vita! Deus det nobis cor omnibus, ut colamus eum, & factiamus ejus voluntatem, corde magno, & animo volente. 2. Machab.

3. *Beati misericordes,* Ibid, tum corporali, tum

HEBD. IX. POST PENT. 297
tum spirituali misericordia, intentione pura, motivo virtutis, affectu amplio, etiam ad mai-nimos se extende. *Quoniam ipse misericordiam consequentur:* olim quidem, quando te con-torabit in misericordia. Pl. 102. in hac vita ve-rò per remissionem peccatorum, & abundan-tiam gratiarum. Quid dices, si ante horam ivisles ad æternæ supplicia, hac evocareris ad vitam, vestireris gratia, ducereris ad cælum. Nonne magna esset misericordia? Hanc Deus toutes exhibuit tibi, quoties peccatum remisit. Vide ergo, unde hanc misericordiam tibi cer-tam facere possis.

FERIA VI.

Sexta, & septima Beatitudo.

Beatū mundo corde. Matth. 5. ii dicun-tur, qui tametsi suas habeant imper-fectiones, procul tamen sunt ab omni gravi-peccato, ac proinde vellunt gratia, qui ipsos affectus habent purgatos, & à creaturam amore avulso, & ad Deum conversos, qui minimas etiam imperfectiones quanto pos-sunt studio devitant, & toti Deo adhærere con-nituntur. Inspice in hoc puncto statum animæ tuæ; quām es à creaturis avulsius? quām Deo unitus? quo studio declinas imper-fectiones? &c.

2. *Quoniam ipse Deum videbunt.* Ibid. olim quidem facie ad faciem, nunc autem per speculum in anagnate, sive in reaturis. Videbunt illum memoria praudentia ipsius, hinc delectatio etiam in adversitatibus: *Memor fuī Dei, & delectatus sum.* Videbant eum contem-pla-

platione , & cognitione sublimium veritatum , & videndo amabunt , & amando inhærebunt . Maxima hęc beatitudo hujus vitę : sed quemadmodum ad claram Dei visionem nihil coinquatum pervenit , ita neque ad istam pertingit anima immunda . Ut illam obtineas , velles in agone Angelio purior inveniri . Sic ergo quotidie vive , & mundus esto , quia fortè hic dies ultimus .

3 Beati pacifici ; Ibid. qui carnem spiritui , passiones ratione subjecerunt ; qui cum proximo in pace vivunt , & charitate ; qui alias componunt a pacem , & reconciliant . Quęre hac in teipso . Si inventis , Deum lauda : si minùs , ab hodie illa cura tanto studio , quanto cupis esse filius Dei . Nam isti vocabuntur filii Dei : qui est Deus totus spiritus sine carne , totus ratio sine passione , Deus pacis , & non dissensionis , quò magis ad hanc similitudinem te credis accedere , tanto certius habes te esse filium Dei .

S A B B A T O .

Octava Beatitudo .

¹ B eati qui , persecutionem patiuntur propter iustitiam . Matth. 5. non autem propter sua delicta . Certum est , quod omnes , qui volunt pli vivere in Christo Iesu , persecutionem patientur . 2. Tim. 3. Ergo si non vis recedere à iustitia , debes paratus esse mori magis , quam patrias Dei legem prævaricari . 2. Mach. 3. Sed quis tibi tunc animus , cùm vel sustinendum aliquid , vel virtus aliqua , aut regula est violanda ? Prætendis , te JESUM

sc.

sequi , & hunc Crucifixum , sed clavos non vis tolerare : ne quid patiaris , & virtutem , & regulam deseris . Aut fatere , te non imitari JESUM , aut patere .

2 Quoniam ipsorum est regnum calorum . Ibid. tam consummatum in patria , quām inchoatum in via : quod est Iustitia , pax , & gaudium in Spíitu Sancto . Rom. 14. Nam iustitiam non potest perdere , qui mavult mala quęque tolerare , quām vel unam regulam violare . Compara tibi hoc regnum , in quo est certitudo futuri . Nihil horum rimes , quae passuris es . Apoc. 2. à mundo contradicente , à daemon affligiente , à carne adversus spiritum concupiscente .

3 Beati ejis , cum maledixerint vobis homines , & dixerint omne malum adversus vos , mentientes propter me . Ibid. Qui neget beatum , cui Deus benedicit ? Nam benedictio Domini divitis facit , nec sociabitur eis afflictio . Prov. 10. At Deus benedicit iis , quibus propter iustitiam mundus maledicit : Benedictio Domini super caput iusti . Prov. 10. Maledicent illi , & tu benedices . Malach. 2. Et tamen , nonne amas laudes , & benedictiones hominum ? Ergo eligis vituperari à Deo ? an ignoras illud : Vix , cum benedixerint vobis homines ? Luc. 6.

D O M I N I C A X .
P O S T P E N T .

De triplici qualitate virorum Apostolorum .

¹ V os estis sal terra . Matth. 5. Natura salis ait Plin. l. 31. c. 7. est modens , ac

P. 2 du-

300 HEBD. X. POST PENT.

duvens, resurgans, extenuans, exsecans. Debet ergo homo Apostolica professionis quoad se esse in via purgativa perfectus, & alios prius per hanc viam ducere, quam per illuminativam, & unitivam. Quid dicis de te ipso, quantum in hac via profecisti, nonne plus supereret.

2 *Vos estis lux mundi.* Ibid. Secundus gradus viae Apostolicae nomine *luci* exprimitur, & intelligitur via illuminativa, in qua persequens esse debet, quoad se in praxi virtutum defumptarum ex vita, & doctrina Christi. Non sufficit enim purgatum esse, nisi & ornatus sit quoad se, & plenus virtutibus, ut aliis communicare possit, illuminando, errores dissipando, movendo animos. Habetne tu vel unicam virtutem in gradu perfecto: quot tibi defunct? quomodo iis studes? Ut aliis apteras, quomodo talenta excolis, an ponis lucernam sub modio.

3 *Non potest civitas abscondi supra montem posta.* Ibid. Unitiva hic exprimitur. Ut *civitas est multitudo civium per se sufficiens ad vivendum.* Arisf. 3. Polit. ita perfecti, dum unius Deo inharent, sibi, & aliis abunde sufficiunt ad perfecte vivendum. Vide, an tua sufficiencia sit unicæ in Deo, an soli illi, nihil creaturis adhaeres, an omnia in illum referas, an nihil extra illum queras.

FERIA II.

De bono exemplo dando ad gloriam Dei.

* **S**ic luceat lux vestra coram hominibus, & videant opera vestra bona. Matth. 5. Non omnia agi possunt in occulto, non opnia

HEBD. X. POST PENT. 301

nia debent in aperto: at, quæ agis in aperto; sint bona non apparterent, sed verè, ut *unusquisque proximò suo placeat in bonum ad adiunctionem.* R. om. 15. Examina verba tua in communis conversatione, maximè coram minoribus qui facile à majore discunt, an vana, jactabunda, &c. mores, quam compositi? facta, quam regulis consentientia.

2 *Et glorificent Patrem vestrum, qui in celis est.* Ibid. Habes hic præscriptam intentionem cordis, qua operandum est benè in aperto: primum quidem, ut tu placeas Deo, deinde verò ut Deus ab aliis glorificetur, quatenus agnoscitur auctor boni. Potes ergo & mutus gloriam Dei promovere. Detrahis gloriae Dei, si quo hominum respectu non agis bonum in aperto, quod congruerter potes, aut debes. Examina ergo intentiones tuas, an hoc tendant: & statue in posterum: *Ego autem ad Dominum aspiciam.* Mich. 7.

3 *Attendite, ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis.* Ibid. Prohibet querere gloriam inanem. Maximam in iustitiam facit: qui facit iustitiam, ut videatur; quia usurpat sibi, quod Dei est, ipso invito, & prohibente. Est enim solus Deus Rex, & Dominus gloria. Psal. 23. *Soli Deo honor, & gloria.* 1. Tim. 1. Tu sine gratia nihil potes: Dei gratia est, quæ operatur vobis, & perficeret. Quod ex operi resultat, est gloria. Tu, quinque il fecisti, voles omnem surripere Deo, qui totum fecit?

FERIA III.

De exacta legis observantia .

* **N**on veni solvere legem , sed adimplere ,
Matth. 5. Lex ante Christum non
erat impleta , seu perfecta ; venit , ut imple-
ret , seu ad perfectione dederetur : iustit enim
illi addi animam , seu affectum internum ;
adjectis consilia , &c. Nobis vero adjectis meri-
ta sua , ex quibus est gratia ad facilium obser-
vandum legem . Vide , quid debeas Legislatori-
o . Observa non esse satis , legem non solvere ,
sed oportet insuper implere , hoc est cum per-
fectione opera regulis exercere .

2. Amen dico vobis , iota unum , aut unus a-
pex non præterib[us] à lego , donec omnia fiant . Ib.
Exemplum suum proponit , qui legem om-
nem , & ea , quae de ipso scripta erant in Pro-
phetis , exactissime usque ad minimum serva-
re voluit ; ita , ut potius cœlum , & terra sint
peritura , quām ipse non impletat minimum ,
Estne tu ita ad legem Dei , ad regulas Religio-
nis affectus ? Conare omni modo , ut unus a-
pex à te non prætereatur . Rem maximam
procuras , sicuras minima .

3. Q[uod] ergo solverit unum à mandatis istis
minimis , minimus vocabitur in regno colorum .
Ibid. Post propositum suum exemplum , quid
à te exigat , insinuat , ut etiam minima man-
data , & regulas serves . Nullum tam parvum
malum , quod non inclinet ad pejus ; Nota
vocab : Solveris : insinuare , omnia mandata
esse colligata : si solvis unum , venis facile
ad dissolutionem plurium . Vocat minima ,
ut facilitatem observandi doceat . Hæc
te

HEBDOM. X. POST PENT. 303
temovante , ut attendas minimis ; & si super-
nis modica , time , ne paulatim decidas .

FERIA IV.

De studio Legis observandæ .

* **N**isi abundaveritis iustitia vestra , plus
quam scribarum , & Phariseorum ,
non intrabis in regnum colorum . Matth. 5.
Plura à Christianis exigit Deus , & sublimiora ,
quām exegerit à Iudeis . Illis sufficiebat
cortex legis , opus imperatum ponere , vel
non ponere prohibitum : à nobis operis anima ,
seu affectus desideratur : quia majores gratias
dat . Hinc colliges etiam majora exigere à
Religioso , quām à saeculari ob eandem cau-
sam . Pudeat te , quōd à tot facultibus in
virtute supereris . Time , ne Deus gratias
subtrahat non cooperanti . Aemulare charif-
mata meliora .

2. Audidis , quia diabolus est antiquis , &c.
Ego autem dico vobis . Ibid. Expende , quanto
in omnibus excellentior sit lex gratiae lege anti-
qua . Nam 1. radiotibus data solum crassio-
ra prohibebat : hec etiam minuta . 2. Illa in
exterioribus habebat , hec medullas animæ
petit : 3. Illius observationi præmium tem-
porale dabatur : hujus æternum . Gratias
age , quōd te Deus ad hanc legem referav-
erit . Non siste in cortice legis , sed medullam
observa .

3. Effoste ergo vos perfecti , sicut Pater vobis
et affectis perfectus es . Ibid. Ita est ille perfectus ,
ut omnia sit in illo perfectio , nulla autem , sed
nec minutissima imperfectio . Si cures , ut
nulla sit in te imperfectio , curabis , ut sit maxi-

maxima perfectio. Curabis enim, ut summè diligas Deum, in quo est summa perfectio, & diligaris ab eo, in quo est summa felicitas. Nam quod minus de proprio, aut imperfectione admisces operi, tantò purior est charitas, ex qua operaris. Habes ergo in manu tua & perfectiōnem, & felicitatem tuam. Sed quād multa tibi tollenda est imperfectio!

F E R I A V.

De tollendo scandalō.

1 *S*loculus tuus dexter scandalizat te, erne eum, & proies abs te. Matth. 5. Per oculum Superioris, qui sunt majoris auctoritatis, intelligit S. Chrysoſt. Hi scandalο tibi esse possunt, si humano eorum ducaris respectu, si quod agunt illi contra regulam, sumas in exemplum, si ex eorum affectu regulam transgrediaris. Perpende, qualis sis in eo genere. Erue hunc oculum, mortifica hunc affectum, Regulam attende potius, quæ à Deo est, quād exemplum, quid ab homine. Si non sufficiet tollendo, manifesta, cui debes, habebis auxilium.

2 *S*i dextera manus tua scandalizat te, absconde eam, & proies abs te. Ibid. Per manum propinquai, & æquales intelliguntur. In quos plerumque affectus solet esse major, quia amor est inter æquales ut plurimum. Scandalο tibi esse possunt familiaritate nimia, aut particulari, frequente visitatione, colloquio, blanditiis, ex quibus animus tuus sensim emollitur, & tepet in amore Dei. Absconde, conversationem, colloquia, &c. & plus cum Deo versare.

3 Si

2 *S*i per tuus scandalizat te, amputa eum. Ibid. Per pedem inferiores intellige, filios spirituales, Discipulos, subditos. Scandalο tibi sunt, si ex nimio affectu plus æquo indulgeas, eorum culpas dissimules, alii præferas cum illorum offensa: inutiliter cum iis verseris, &c. Agnosce quād periculofus sit hic affectus, quia ut plu rimū specie pietatis tegitur, ut vix agnoscatur, donec pereas. Adde, quod sic causa esse possit, ut alter pereat, & anima ejus de manibus tuis requiratur.

F E R I A VI.

De dilectione inimicorum.

x *E*co autem dico vobis: Diligite inimicos vestros. Matt. 5. Quis? qui prior dilexit nos. 1. Joan. 4. Et cum inimici essent, reconciavit nos Deus per mortem suam. Rom. 5. Cogita, quid inimicus sit creatura Dei, ut tu z quid si Deum Patrem habes, ille sit frater tuus: quid sit ad eundem tecum finem ordinatus: eodem sanguine redemptus. Dilige eum propter te: quia tibi utilis est: quia te exercet ad gloriam: quia si dimittis illi, dimittere & tibi Deus. Et cui noces, si oderis, nisi animæ tue? quia majus est tibi malum ipsum odium, quād quod ab illo tibi infertur Dilige, & diligenter à Deo.

2 *B*enefacti bis, qui oderunt vos, & orate pro calumniatis vobis. Ibid. Ad cordis affectum adiicienda est oris, & operis dilectio. Non satis est, non odisse, sed mandat diligere. Dilectio autem non est otiosus affectus: sed opere demonstratur. Quid facis ei, qui te oderit, qui calumnias fuerit?

P 5

hit?

rit? Non reddis pro malo malum: quid lo-
queris de eo? sequerisne Paulum, maledici-
musr, & benedicimus? Sequerisne Christum,
qui orabat pro crucifixoribus?

3. *Ubi filius Patris vestri, qui in celis est.*
Ibid. En quid lucraris inimicorum dilectione?
Vis filius Dei esse? Habet expeditam ad
hoc viam: *Dilige inimicum.* In quo scies,
quod sis filius Dei, nisi fueris similis Deo, ait
S. Chrysostom. *In imperf. hom. 31. Hic nonne solem*
suum oriri facit super bonos, & malos? Non te
conservat, dum tu eum offendis? non dimittit
torties tua peccata?

S A B B A T O.

Dispositio ad orandum, & prima
petitio.

3. **T**U autem, cum oraveris, intra in cubie-
lum tuum, & clauso officio ora Patrem
tuum. Matt. 6. Ut recte ores, fecedendum
est a strepitu, & corpore, & animo. Objec-
ta movent sensus, sensus sunt fenestræ ani-
mæ: si patent, omnis aura ingreditur. In
solitudine loqueritur Deus animæ ad cor. Ita
Christus oraturus fecerit ad montes. Multò
autem magis secede a tumultibus animæ.
Unica passio mota alias de Deo cogitationes
non admittit, Hinc collige, unde tatarum
orationum tam modicus fructus: quia nec sen-
sus compescis, nec animæ motus. Ut in ora-
tione sis ita compositus, debes extra tempora
orationis huius compositionis affluere.

2. *Sic autem orabit: Pater noster, qui es*
in celis. Ibid. Hic omnis orationis fit ingressus,
ut cogites, quem ores. *Patrem:* Hinc

ICV6-

reverentia, fiducia, & amor comites ora-
tionis. Nonne tibi merito exprobret Deus:
Si ergo Pater sum, ubi est honor meus. Malach.
1. Quād indignus tu tanti Patris filius! Hinc
humilitas, tuique abjectio. *Noster.* Ergo om-
nes sumus ejus filii; ergo omnes fratres; ergo
omnes à te amandi; ergo ingratus est munus,
quod offers, nisi ames. *Qui es:* & solus qui-
dem es. Hinc magna Dei aestimatio. *In celis.*
Hinc fervor, cum oratio tua ulque ad cœlos
penetrare debeat. Hinc scopus petitionum in-
celis, ut non petas terrena. Hæc omnia in te
examina: & sic statue.

3. *Sanctificetur nomen tuum,* Ibid. Hoc pri-
mum est ex omnibus desiderandis, ut agnoscatur
ab omnibus Deus, colatur, eique uni ser-
viantur: aetimetur ejus sanctitas, ametur ejus
bonitas, timeatur ejus iustitia, subdatur ejus
potentia omni creatura. Atque hic est finis
noster, ad quem omnia, & singula debemus
dirigere. Nonne hoc verbis solum petis, factis
autem per superbiam evertis? quid petis, dun-
te tantopere aestimas, & aestimari queris?
Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo
da gloriam. Psal. 113.

D O M I N I C A XI.

P O S T P E N T.

Secunda, & tertia petitio.

1. **A**dvenias regnum tuum. Matt. 6. Petis,
vel ut Deus regnet in te: *Regnum*
Dei intra vos est. Luc. 17. Vel ut ubique gen-
tium: *Domini est regnum, & ipse dominabitur*
gentium. Psal. 21. Vel propriè regnum beato-

P 6 jam

rum per felicem mortem obtinendum : que-
sumus indicas, te jam paratum esse, nihil esse,
quod te remoretur. Sentiue verè id animo?
an tibi, & Deo illudis? Non te remoratur
amor vitæ? non affectus terrenorum? Ex-
plora: hoc momento renunciandum est omni-
bus: quid sentis?

2. *Fiat voluntas tua.* Ibid. Quid justius? Il-
le est regula nostra voluntatis: abusus est no-
stræ, si cum illa non contentit? Dominus, &
Pater noster est: *Omnia, qua præcepisti Domi-*
nus noster Rex, libenter exequemur servi tui.
2. Reg. 15. *Omnia, quæcumque præcepisti mibi,*
faciā Pater. Tob. 5. Facine, quod verbo dicis,
facis voluntatem Dei absolutam, per legem, &
regulas intimatas? Exples voluntatem bene-
placiti in iis, quæ quidem non imperat, sed scis
ei placere, an potius vivis voluntate, & pla-
cito tuo, ac passionum inclinatione?

3. *Sicut in celo, & in terra.* Ibid. Modum
hic petis faciendæ in terra voluntatis Dei, si-
cūt sit à Beatis. Et cur minus à nobis? An
quia liberi sumus? Ergo velamen habebimus
securitatem, libertatem? 1. Pet. 2. At quomodo
sit in celo? Ex puro Dei amore, promptissi-
mè, in omnibus, sine difficultate. Reperis ne
hæc omnia in anima tua, Quid si Deus per
Superiores ardua imperet, & sensu contra-
ria. O miser! quæcum parum hic voluntatem
Dei respicis.

FERIA II.

Quarta, & quinta petitio.

1. *P*anem nostrum supersubstantiale dñe
bit bode, Matt. 6. Petis corpori, &
ani-

animæ alimoniam, tanquam mendicus ante
forem diuina gratia. Corpori quidem pa-
nem, non luxum, non delicias; ut haben-
tes, quo aliamur, hoc contenti sumus. Si
ita petis, communis, coque frugali viatu con-
tentus eris. Si deterior obtingat tibi, cogi-
tabis te mendicum accipere illud de manu
Dei. Animæ verò, vel verbum Dei, in
quo vivit homo, vel SS. Eucharistiam,
quæcum etsi non sumis hodie, petis tamen
hodie per communionem spiritualem. Er-
go sic vive, ut merearis quotidiū accipere.

2. *Et dimisisti nobis debita nostra.* Ibid.
Quanta tu debita contraxisti. 1. *Totum*,
quod es, illi debes, à quo totum habes. S.
Bern. 2. *Talenta naturæ, & gratiae Deo de-*
bies. Quam ingratus es, si eis ad offendendum
abuteras, quæcum tibi dedit, ut amares! 3.
Peccata enormis sunt debitum, quod solvere
ne potes, nisi ex meritis Christi. A-
gnosce te peccatorem, unde te humiles:
sed Deum misericordem, unde ad fiduciam
erigaris. Sed qui deprecari bode, noli ho-
die iterum debita contrahere.

3. *Sicut, & nos dimisimus debitori-
bus nostris.* Ibid. Conditio est: petis
non dimitti tua, si non dimitis aliena.
Si enim dimiseritis hominibus, dimisisti vo-
tis Patet vesper. Ecce bonitatem Dei! In
tua potestate futurum de te judicium ponit,
ait S. Chryost. At Deus dimittit statim,
cùm rogatur, prævenit rogantem gratia ex-
citante; dimittit plenè, toties quoties
rogatur. Hoc nè modo etiam tu dimis-
tis, an statim, an fol occidit super ira-
cundiam, an prævenis alloquendo, an ais:
non teneor illi loqui? an toties, quoties &

310 HEBD. XI. POT PENT.
anais : non semel , sed multoties id mihi fecit ?
an plene ? an dicas : non odi illum , sed non pos-
sum ei esse familiaris ?

FERIA III.

Petitio sexta , & septima .

Et no nos inducas in tentationem . Matt. 6. Contracta debita elui petivisti ; pe-
tis non contrahere nova . Veritas inter ho-
stes potentissimos homo fragilis , & concipi-
scientis tuis affidit pulsaris . Unus tibi non
sufficiat : auxiliis postula , ut resistas . Exa-
mina , quae tuæ , quâm periculose sint tenta-
tiones , & cogita de mediis obſistendi . De
gratia non dubita , eam Deus facienti , q od
in se est , non negat . Sed adverte : facienti ,
quod in fe est .

2 Et no nos inducas . Ibid. Non petis non
tentari , sed non vinci . Tentari sapè prodest ,
& ad meritum , & ad humilitatem , & ad fi-
duciā in Deum . Vinci , aut non vinci in
tua est libertate . Sed Deum irrides , si petis ,
sicuti & libere te ipsum inducis in tenta-
tionem : non minus , quâm qui se ipsum in
fluvium præcipitaret , & oraret Deum , ut non
madeferet . Non ergo serio petis , nisi te ip-
sum abducas ab his , per quæ induceris ad con-
fusum .

3 Sed libera nos à malo . Ibid. Qui nullum
specificat , omne malum intelligit , prout ad-
versatur saluti : sive id sit corporis , sive ani-
mæ . Quamquam corporis mala , non sint ex
se , sed ex fragilitate tua saluti adversa . Vi-
de , ne opere obſtetas ei , quod petis , per tuam

acc+

HEBD. XI. POST PENT. 311
accidiam , aut temorem : forte vis , & non vi-
piger ? forte procrastinas , aut singulis impossibili-
tatem ? aut dicas Leo efforis . Prov. 22. &c
ideò manum non adhibes ?

FERIA IV.

Non thesaurizandum in terra , sed
in Cœlo .

1 Nolite thesaurizare vobis thesauros in
terra . Matth.6. Id est : Nolite dili-
gere mundum . 1. Joan.2. Intellige verò de con-
cupiscentia carnis , oculorum , & honoris . Et
quare , quia mors ut sinea demolitur , & ut fur-
effodit . Ut amorem traiicias ad futura , me-
minoris migrandū à praesentibus . Inde illa
nondum constanter animas , qui hi nimium af-
ficeris . Sed si hac nocte repeatant animam tuam
à te , bar , in quibus quiescebas , cuius erunt ,
quid proderunt , immò quantum oberunt :

2 Thesaurizato autem vobis thesauros in ce-
lo . Ibid. Ibi est patria tua ; illuc migrandum est ;
nisi præmittas thesauros , æternum exulabis .
Non est ibi comparandus sed hic colligendum , ed
transmittendum , ut tē expectet , & eo fruaris .
At non parom transmittendum est : thesaurus
sit oportet , & magna , ac preciosa copia . Con-
clude ergo 1. Nullum tempus , aut occasionem
bene agendi prætereundam . 2. Magnis , ac exi-
mis operibus inстандum .

3 Obi est thesaurus tuus ibi est cor tuum : Ibi .
Quod aestimas , hoc amas , huic cor affigis . A-
mor enim aestimationem sequitur . Amans
autem fit id , quod amat ; terrenum si terram :
cœlestis , si cœlum ; Divinum , si Deum . O in-
felix , si statutus cor tuum declinare in terram !

iii

312 HEBD. XI. POST PENT.
infane , si amorem , quo unico pretio Deum ti-
bi potes comparare , expendis ad emendum lu-
tum ? Intelligis hoc , & tamen adhuc cor tuum
affligis creaturis ,

FERIA V.

Oculus simplex , & nequam .

Lucerna corporis tui est oculus tuus . Matt.
6. Oculi nomine intelligitur Superior . Ut oculus dirigit gressus , & alias operationes
corporis , ita Superior te . Ad oculi ductum se-
quuntur membra : quomodo tu Superioris du-
ctum ? Non utitur imperio oculus , non vi coa-
ctiva , non minis in membra , & tamen sequun-
tur . Superior tibi à Deo oculus datus est .
Hunc crede colores discernere , te passionibus
excäcari . Affertile vel nutui . Examinate
circa reg . 33. Summarit .

Si oculus tuus fuerit simplex , totum cor-
pus tuum lucidum erit . Ibid . Oculi nomine in-
tellectum intelligit S. Chrysost. hom . 15. in
Imperf . Hic simplex sit oportet id est , non ob-
fuscatus , non eroneis principiis imbutus ,
quæ à mundo , & carne suggesturunt : tum
omnis actionum series lucida , & Deo placens
erit . Ab intellectu enim ducitur voluntas .
Vide , qua sint tua principia ; an simplicita , ad
unum Deum tendentia ; an duplicita ad Deum ,
& propria commoda ? Conare , puris , veris ,
& simplicibus , Deoque consentientibus prin-
cipiis intellectum imbuere , & mundo , & car-
ni non acquiescere .

Si oculus tuus fuerit nequam , totum cor-
pus tuum tenebrosum erit . Ib . Oculi nomine in-
tentionem intolligit S. Aug . L . 2. de ferm . D .

Haec

HEBD. XI. POST PENT. 313
Hæc semper nequam est , quoties aliud respi-
cit , quam Deum . Sicut servus nequam , qui
sue Domino detrectat obsequia , alteri impen-
dit ; multò magis , si hosti . At tu hoc facis ,
quoties respicias vanitatem , & magis tua com-
moda , quam Deigloriam . Expende ergo ne-
cessitatem , & utilitatem puræ intentionis .
Fac , ut hic oculus sit simplex , & pare in Deum
propter Deum tendat .

FERIA VI.

Non serviendum duobus
Dominis .

Nemo potest duobus Dominis servire .
Matt. 6. dum diversa , aut contraria
imperant . Duos habes Dominos ; unum legiti-
mum , alterum arrogata potestate ; Deum , &
senum Deo rebellantem . Infelix homo , qui
hunc non Dominum , sed tyrannum pateris , te
quovis momento prementem ! Sed infelior ,
quod sponte patet . Elige nunc , cui servias .
Quid frustra tentas utriq , quod nemo potest .
Dic ergo Deo : Servus tuus sum ego .

Unum odio habebit , & alterum diliger .
Ibid . Causa , cur non possis his duobus servire ,
est , quod contraria imperant : unus ea , quæ
amas , alter ea , quæ odisti . Quis possit con-
traria jubentibus eodem tempore patere ? Quid
jubet Deus : sensum opprimere , cupiditates
franger , &c . Quid sensus ? fibi indulgere ,
frui creaturis , &c . Non potes ergo servire ut-
riq . Ergo legitimū adora , te ei devote :
& subter te sit appetitus tuus , & tu dominab-
eris illius . Gen . 4 .

Unum susinebit , & alterum contem-
net .

ner. Ibid. Altera causa est ex parte tua ; quia non potes simul idem velle , & nolle ; deberes, si utrique servires. Deberes nolum te servire tuis cupiditatibus , quia unus sic iubet ; deberes velle eisdem servire , quia alter imperat . Alterutri ergo renunciandum est : Elege , quem vis ? Ipsa nomina Dominorum sufficiunt , ut determines .

S A B B A T O .

Ponenda temporalium sollicitudo ,
regnum Dei quærendum .

1. **I** Ded dico vobis , nō sollicitatis animæ vestræ , quid manducatis , neque corpori vestro , quid induamini . Matth. 6. Nimirum circa corpus , & ejus necessariis sollicitudinem prohibet : quia non minus inutilis est , quam si quis vellat adiungere ad statuam suam cubitum unum . 2. Quia cura hec nimia derogat curæ animæ . quæ potius esse debet : Nonne anima plus est , quam esca ? Quid ergo sollicitus es tantopere de loco , de functione , de tuis commoditatibus ? Quo plus angeris circa ista , minus animæ provides . Et quam parvam habes animam ? Expende , quanto pluris sit anima .

3. **S**icut enim Pater vester , quia his omnibus indigetis . Ib. Docet horum curam Deo remittendam , qui pacificates , qui vestit lilia . Ille enim scit , non scientia speculativa , sed scientia Paternæ providentiaz . Tua sollicitudo hic , aut ibi sanius vivendi , hoc , aut illud munus ob sanitatem non fuscipendi , est argumentum dissidentia . Nonne haec omnia censes inquirunt , quæ fidem non habent ? Con-

lice

zice te ergo in providentiaz Divina finum , quoniam ipsi cura est de te . 1. Pet. 5.

3. **Q**uerito ergo primum regnum Dei , & justitiam ejus . Ibid. Regnum Dei est gloria ejus , & beatitudo nostra . Justitiae vero nomine intelliguntur media à nobis ponenda . Huc ergo prima vertenda cura ; alias curam hujus postponis alteri curæ . Sed si postponis , certò non acquires . Non potest enim Deo placere , si minoris æstimis , qua ipse mandat pluris æstimanda . Unde fit , ut gratias subtrahat . Deinde ipse in id magis laboras , quod pluris æstimas . Si ergo sit alterius rei , quam regni cœlorum potior æstimationis , in eam convertes laborem . At nonne stultum est , Dei gloria , & cœlo aliud proponere . Sit ergo prima tua cura , quam Jesus mandat . In finem , ad quem creatus es , respice , in media , indefensè incumbre .

D O M I N I C A XII.

P O S T P E N T .

Vitandum judicium temerarium .

1. **N**olite judicare , ut non judicemini . Mat. 7. Deus non creavit te judicem alterius , sed socium . Pater omne judicium dedit Filio , qui judicat , ejus jurisdictionem sibi arrogat . Justitia postulat , ut , qui non probatur malus , præsumatur bonus esse . Charitas exigit , ut quidquid potes , in meliorem partem interpreteris . Vide , quantum peccetur uno iudicio temerario . Examina te ipsum , an & tu iudicium Dei tibi arroges . Melius feceris , si te ipsum judicaveris , ut non judiceris :

2. *In*

2 In quoniam judicio judicaveritis, judicabini. Ibid. Haec poena est temere judicatum. Justo iudicio permittit Deus, ut pariter tales aliorum judicia patientur. Immo atque eos defectus incident, quos alii appingunt; Quid judicas fratrem tuum, omnes statim ante tribunal Christi. Rom 2. & tanto rigidius feremus judicium, quanto rigidius proximum quisque judicaverit. Inexcusabilis es, o homo omnis, qui judicas. Quid gravius? Tame ergo & Dei iudicium, & cum unusquisque hominum pro se redditurus sit rationem. Ibid. Causae tuae disponendas potius invigila.

3 Hypocrita, eifice primum trabem de oculo tuo, & tunc vidabis eicere festucam de oculo fratris tui: Ibid. En remedium tollendo iudicio: tuos ipse defectus inspicere: si benè perpendas, graviores invenies. Tuorum tibi conscientiarum peccatorum, quomodo potes de alterius iudicari peccato? S. Amb. in Psal. 113. si re ipsa bonum est, quod malum judicas, agnosce, quanta tua sit sic iudicantis malitia; si dubium est, quare in pejus interpretaris? si aperte malum est, excusa intentionem, se opus non potes, ait S. Bernard. 4. in Cant. pura ignorantiam, pura subversionem, pura cajum.

F E R I A II.

Commendatur Oratio.

1 Perire, & dabitur vobis; querire, & inveneritis; pulsate, & aperietur vobis. Matth. 7. Medium hoc est ad gratiam, & ad gloriam. Eges gratia; poteris per humilem orationem; querere per debita media orationi conjuncta; pulsa per longanimitatem. Hinc

tuam

tuam orationem inspice, qualis sit: an fastis humili? an ex agnitione propriæ misericordie procedat? an ita queras? Petis forte Humilitatem, sed non vis humiliationem: Paupertatem, sed non vis ullum rerum deficitum: Patientiam, sed non vis doloris sensum, &c. Hoc verò ipsum est idem velle, ac nolle, petere, ac reiicere. Agnosce tuam stoliditatem, deprecare, & statue id observare. Si queritis, querite; convertimini, & venite. If. 21.

2 Omnis enim, qui petis, accipit; qui querit, invenit; & pulsanti aperietur. Ibid. Hic effectus orationis est certus, & infallibilis, quia Deus promisit. Credite, & confide: modo velis ordinata voluntate, hoc est, id, quod vult Deus: quia si aliud velis, vis ut ægrotus, quod nocet. Quodcumque perierimus secundum voluntatem ejus, audit nos. 1. Joan. 5. At hoc semper obtinebis; seu concedat Deus, quod petis, seu neget: dat enim æquivalentem, quod magis prodest. Fortè non sicut orasti, sed divinam ad tuam flectere, non tuam divinæ voluntatem subdere voluisti. Grandis hic error est; non fiducia, sed præsumptio.

3 Si vos, cum fitis mali, nostis bona data dea filii vestris, quantù magis Pater vestor dabit bona potentibus se. Ibid. Argumentum hoc est, quo nostram firmat fiduciam Divina bonitas, & ejusdem amoris in nos propensio Paterna. Filios per adoptionem nos suos fecit, se Patrem. Ut Deus, & Pater scit, potest, & vult, quod nobis prodet. Nec aliud velle potest, nisi nos cum cogamus. Non ne id milles in te præstis? Quantum tam bono Deo debes? Quid posthac in cum fiduciae concipies.

F E R I A III.

Angusta, & spatiofa via.

Lata porta, & spatiofa via est, quae dicit ad perditionem. Matth. 7. Homo dum vivit, in via est, non in termino. Sed in via, quam multi errant! O miser in æternum! Est si, quia videtur homini justa, & novissima ejus ducunt ad mortem. Prov. 14. Via latu est, que non constringitur lege Dei, & ratione; & abit in effusione sentium. Quādū multi ambulant per eam! O anima mea, quamdiu ambulasti hanc viam! regredere tandem ab errore: arcta concupiscentia tuas intra terminos Legis, ac rationis; Prospice, quia via cupiditatum tuarum, in qua es, dicit ad perditionem.

2 Quādū angusta, & arcta est via, quae dicit ad vitam, & pauci inveniunt eam! Ibid. Via cœli angusta est, quia non admittit id, quod libet, sed quod licet: non potes per eam iterum iumentis tuarum passionum, cum sarcinis cupiditatum: solus cum solo Deo incedere debes. Non admittit dilatationem pompe, non comitatum honorum. Abrenunciandum omnibus, si hanc ingredi velis. O miser, tandem adverte, quādū procul ab ea fueris. Pauci inveniunt eam, & tu non fuisti inter illos. Fatus splendor rerum terrenarum perstrinxit tibi oculos animi, passiones excæcarunt, ut non videres.

3 Contendite intrare per angustam portam. Luc. 13. Per latam ut eas, non est contendendum, naturali impetu raperis. O miser, conditio tua, nisi in adversum labores! Per-

an-

HEBD. XII. POST PENT. 319
angustam ut penetres, magna contentione est opus, vis tibi inferenda, ut serio velis, serio opereris? detruncandæ passiones, & affectus ad creaturas; abiiciendæ sarcinæ honoris, & amoris proprii, &c. Visne hæc? ut velis, recipie finem, quia hæc dicit ad vitam.

F E R I A IV.

Cavendum à falsis Prophetis.

Attendite à falsis Prophetis. Matth. 7. seu Doctoribus. At, quis sunt hi? In teipso, concupiscentiae, pravi affectus, amor proprius, & creaturæ. Quantæ ab his salutates? bonum esse, estimari; malum, contemni: bonum, solatia à creaturis captare; malum, negliger, &c. Extra te sunt, dyscoli amici, quorum exempla sequeris, tanquam facies veritatis, à quibus difficilis Superioribus resistere, parva non estimare, tibi indulgere, &c. Et nonne horum Doctorum principia es secutus? sed quo tuo damno? volefne etiam imposterum?

2 Veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapiaces. Ibid. Nullum malum aperta facie venit, sed speciem boni inducit. Quādū facile ergo illudit, nisi intellectus sit purus, & defocatus, & fidei, ac virtutum principiis assentiat: nisi animus contra laxorum verba, & exempla sit obfirmatus! O miser! nonne expertus es lupos, quos credebas esse oves; saltē nunc damno tuo sapientum est. Non attende imposterum, quid blandiatur externè, sed quid in re ipsa sit, quod ducat, quid sequatur.

3 A fratribus eorum cognoscitis eis. Ib. sicut

320 HEBD. XII. POST. PENT.

cut arborem nosfi. Expende nonnihil , quos in te tilit fructus amor tui , amor creaturarum , nonne eos , quos Deus nauusat ? quos tulerint familiaritates laxorum ? nonne eos , qui in tua conscientia veritatem alunt . Agnoscis hoc , & non emendas ? Time , ne excidaris : Nam omnis arbor , qua non facit fructum bonum , excidetur , & in ignem mittetur . Ibid.

F E R I A V.

De facienda DEI voluntate.

Non Omnis , qui dicit mibi : Domine , Domino intrabit in regnum Caelorum ; sed qui fecerit voluntatem Patris mei . Matt. 7. Non probat eos 1. qui opera quædam præstant ex se bona ex devotione , sed omittunt ea , quæ sunt ex obligatione . 2. Non probat , multa dicere , & pauca iacere , multa de Deo cognoscere eximiunt , & pro illo pauca velle . Nonne ex horum numero es ? Icis , & dicis de Deo , de virtute multa : sed quid præfas ? in angustiis clamas : Domine , Domine : sed quid adhibes tuæ operæ ?

2 Qui fecerit voluntatem Patris mei , qui in celis est , ipse intrabit in regnum cælorum . Ibid. Effatum est infallibile : alia via non intrabis , quâm faciendo voluntatem Dei . Sed , quæ est voluntas Dei ? hanc per Superiores indicat : Qui vos audit , me audit . Luc. 10. Hanc regulam manifestant , quæ non sunt inventum hominis , sed Dei . Nisi custodieris , & feceris omnia verba Legis , angebis Dominus plagas tuas , quoniam non audisti vocem Domini Dei tui . Deut. 28. Vide , num facta tua voluntati Dei con-

sentiant . Quomodo te habes ad Superiorum dispositiones ? quomodo ad Regulas ?

3 Multi dicent mibi in illa die ; Domine , Domine ; nonne in nomine tuo prophetavimus , & demonia ejecimus ? &c. Ibid. Tunc confitebor illis : quia nunquam novi vos . Docere , peccatores abolvere , motus magnos in populo cire , fuit gratiae gratis date . Si hæc tantum ad Deum afferas , audies : non novi vos . Ergo aliud à te postulat Deus , quod aliquo modo tuum sit , tuam cooperationem , tua merita . O quâm eugenus es hacenus ! Itane coram Deo comparebis ? Adde quod potes : nam et si feceris , quidquid potes , adhuc soror is utilis eris . Deus tamen non ultra id , quod potes , à te exiget .

F E R I A VI.

Mundatur Leprosus.

1 Ecce Leprosus veniens , adorabat eum , dicens : Domine , si vis , potes me munda . Matth. 8. Confitetur Dominum , credit omnipotentem , fatetur voluntatem potentie æqualem ; neque ait : munda me ; sed desiderium sanitatis ejus voluntati submittit . Agisne ita cum Deo tuo ? exercetne actum fidei , cum quid petis ? credifie esse Dominum ; posse tibi pro arbitrio concedere , vel negare ? subiungit te , & petita tua ejus dispositioni cum plena resignatione ? Ita verò agendum , alias petitis , quod non vult .

2 Extendens Jesu manum , tetigit eum , dicens : Volo , mundare . O prompta Jesu misericordia ! O si dum me in Sancta Eucharistia

Q

S

flia tangit, dicat: *Volo, mundare à lepra animæ tuæ*. Ostendit se æquè velle, quod rogatur, ac potest. Ergo in iis, quæ spectant ad salutem animæ, non dicas, per Deum absit. Eccl. 15. Non dicas, vellem, sed Deus non dat mihi gratiam. Non dat? an quia non potest? Hoc non credis, An quia non vult? falso est: Non vult quidem per miraculum, vult tamen cum conditione tuæ cooperationis. Tuum ergo est, conditionem implere, ut absolute obtineas. At huc est infirmitas tua.

³ Et confixim mundata est Lepra: Et ait illi Jēsus: Vide, nemini dixeris. Ibid. S. Amb. l. 5. in Luc. Precipitur, inquit, nemini dicere, ut doceret, non vulganda nostra beneficia. S. Chrysostom. hom. 69. ait Docens, quād effet alienus ab auro gloria, & jaellantie pompa. Disce hoc, & tu: noli auccupari inanis ventos: noli te ipsum prædicare, sed Jēsum, à quo habes, si quid in te est, quod laudem mereretur.

S A B B A T O.

Sanatur servus Centurionis.

¹ A cœfuit ad eum Centurio, rogans eum; Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & maledicuntur. Matth. 8. Dominus orans pro servo, confundit eos, quibus est potior cura canis, quam servi. Hoc tu indignum reputas, sed æquè indignum est, quod potior sit tibi cura corporis, quam animæ. Nonne hec jacet paralytica? scis, quid agendum: sed ut agas, non est nervus generosæ voluntatis. Hujus defectu quam parum es progressius? Nec plus spera, nisi emendas.

² Ait

² Ait illi Jēsus: Ego veniam, & curabo eum. Ibid. O prompta Jesu mei benignitas! vides infirmitatem meam, Domine: dic etiam mihi: Ego veniam, & curabo eum. Discam proximi mei nec sis statibus, ac morbis promptè advolare. Respondens Centurio, ait: Domine, non sum dignus, ut intras sub tecum meum. Agnosce viri humilitatem: Concepit vilem de teipso opinionem, non ægrè ferens contemni. Quod quisque de se sincrè judicat, ab aliis iudicari, & dici non horret. Quid dicas, quando Jesus sub tecum animæ tuæ venit? sed quādiū durat sensus ille humilitatis? O turpis, in toties repetito proposito, inconstantia!

³ Jēsus miratus est, & sequentibus se dixit: Non inveni tantam fidem in Israel. Ibid. Miratus fidem Gentilium hominis: præfert eam Iudeis cognitione Dei illuminatis. Addit multos venturos ab Oriente, & Occidente ex gentibus ad regnum Dei, & filios regni eiiciendos. Quot sunt ex iis ipsis, quos tu contemnis, qui te virtute superant? Amore, & estimatione tui deciperis. Time, qui per vocacionem religiosam destinatus es filius regni, ne excidas, & alius subintret. Vade, & sic ut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Vide, quid possit fiducia cum humilitate apud Deum.

DOMINICA X I I I.
POST PENTEC.

Filius Viduæ suscitatur.

² C um appropinquaret porta civitatis, ecce defunctus efferebatur, filius unicus Matris eius; & hoc vidua erat. Luc. 7. Filius

Q. 2 unicus,

unicus, ætate, & opibus floridus inopinatò moritur. Quis vitæ fidat? Hos adolescentibus cogitandum sèpè. Plures moriuntur juvenes, quām senes; sed sèpè imparati; quia spes vitæ, quæ lacat, decipit. Quid si hac esset hora migrandi? Hoc age, quod ageres, si certò id scires. Intervenit Iesus, non casu sed declinatò. O bonitas! quoties, & tecum id egit? offendit cum in porta civitatis, ubi olim iudicia celebrabantur. Mors porta aternitatis est. Hic iudicaberis. O Iesu, hic adi!

2 Dominus, misericordia motus, dixit illi (Matri) Noli flere. Ibid. Habes, anima mea, Deum, cui proprium est miserereri. In hoc figura spes: ab hoc solo petendum solatium. Noli flere. Quæ defles perdita, amasti possessa. Quid amas, quæ percunt? flebis olim amasse. Id ama, quod est aeternum, quod perdere non potes, nisi sciens reicias.

3 Et accessit, & tetigit loculum; & ait; Adolescentes, tibi dico, surge. Ibid. Hæc in animam tuam per peccatum mortuam agit Deus, Accedit per gratiam prævenientem. Unde enim alias de tuo refugeris? Tangit te vel timore, vel spe futurorum. Inclamat per tot inspirationes, surge. Ecce, opus Dei est, quod refugias. Jam autem, quid tuum, adverte. 1. Hic autem, qui portabant, festerunt. Animam tuam portabant indomitæ passiones: jam stare illas oportet, & reprimi. 2. Resedit, qui erat mortuus: debes te erigere ad aeterna. 3. Et caput longum cum Christo, gratias agere, laudare, &c.

FERIA II.

Joannis Baptiste ad Christum
Legatio.

1 **J**oannes missens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es? an alium expellamus? Matth. 11. Unde mittit? ex carcere. Ergo nec in periculo capitis omittit officium sibi demandatum. Quæ molestia tam levis, quæ cogitationes tuas non avocet à Deo? 2. Non sui causa querit, qui Christum jam digito demonstraverat, sed discipulorum, ut eis anfam prebeat, illi adhaerendi. Enzelius animarum, & dexteritas lucrandi. 3. Quæret etiam ex te, an Iesum, an alium expectes, an spem tuam ex integro in eo ponas, an in creaturis? &c.

3 Euntes renunciate Joanni, quæ audistis, & vidistis. Ibid. Quid hoc ad quæstionem? se ipsum esse, non verborum jactantia, sed rerum exhibitione probat. Eo ipso enim tempore, quo aderant Joannis discipuli, curabat cecos, claudos, leprofos, surdos, excitabat mortuos, & pauperibus predicabat. His factis respondet, Proferitis te imitari Christum? operibus hoc probandum est, non nudis verbis afferendum. Qui interrogabit opera vestra. Sap. 6. non perficietur verbis. Cura, ut opera vocationi respondeant.

3 Beatus es, qui non fueris scandalizatus in me. Ibid. Hoc adjecit, ut Joannes sumeret præmuniendi discipulos, & de sua eos passione instrueadi, ne eo tempore scandalizentur ejus humilitate, opprobriis, morte. Sed etiam tui cauila dicitur, ne qui

HEBD. XIII. POST PENT.

mitator vis esse Iesu , pudeat te ejus humili-
tatis , contemptus , patientie , &c. Verè enim
scandalizaris , & offenderis his , qui post tan-
tum exemplum hæc fugis .

FERIA III.

Joannes à Christo laudatur .

Quid existis in desertum videre ? arundi-
nem vento agitatum ; hominem molli-
bus vestitus ? &c. Mat. 11. Ex occasio-
ne questionis factæ , poterant existimare tur-
bae Joannem , qui Christum Messiam prædi-
caverat , jam mutasse sententiam , aut saltem
dubitare . Laudat ergo eum à constantia sen-
tentiae , quod non sit arundo vento hoc illuc
agitata ; & à dura educatione , qua multum
conducit ad animi firmitatem . Oppone hic tuam
inconstantiam : surgis : incipis domare passio-
nes , desfisi : proponis recte agenda , sed cum
agendum , omittis : recedis à creaturis , mox
iterum accedis & Dole , emenda .

Etiam dico vobis , plusquam Propheta ,
Ipse enim est , de quo scriptum est : Ecce egom it-
to Angelum meum antefaciem tuam . Ibid. Plus
quam Propheta , quia Christum non prædictis ,
sed monstravit . **A**ngelus & ab eodem officio
Præcursoris rite administrato . Ita fidelem
servum Christus non laudat nisi ab officio : &
hoc est verè laudari . Non qui officium majus
gerit , ille laudabilior est , sed qui suum ex-
altius administrat . Quid ad te de alius ? tu tuum ,
quod obediens imponit , adimple . Hocne
eras ? vide , quod deficitas , & quantum vis
à Deo laudari , tantum fidelis esto .

Inter nates mulieram non surrexit major
Jeanne

HEBD. XIII. POST PENT.

Joanne Baptista . Ibid. Eximia Joannis laus !
sed quia dignum se præstit . Non potest Deus
laudare , nisi quod dignum est laude . At , ut
dignus sis , Deus facit quidem , sed non sine te .
Placeret tibi si laudereris à Christo ; obtainere
potes , si Joannem animi constantia , asperitate
vitæ , seu mortificatione tui , zelo Christum
glorificandi , Angelicis moribus imiteris .

FERIA IV.

Magdalena Conversio .

Mulier , que erat in Civitate Pecca-
trix , ut cognovit , quod Iesu ac-
cubuit in Domo Pharisei , attulit alabastrum ,
Luc. 7. Magdalena ob vitæ licentiam erat ur-
bis scandalum . Deus , qui non vult mortem
peccatoris , movit illam internè . Ita bonitas
illam amat , etiam cùm offenditur . Ut co-
gnovit fide Deum , illustratione scipsum , &
sua peccata ; prudentia occasionem opportu-
nam : statim sine dilatione accurrit : sine respe-
ctu domus alienæ , hominum præsentium ,
convivii . Quanta te docet ! Exercere sapientiam
dem ; cognoscere te ipsum , arripiere primam
boni occasionem ; capere generosas resolutiones ;
non respicer homines , cùm de salute tua agi-
tur . O si hæc observasles haec tenus !

Et Ians retro fecus pedes ejus , lachrymis
capit rigore pedes ejus , & capillis capitissimis
tergebat . Ibid. Retro . Ex humili confusione
declinat oculos Christi ; at convivaram non
pensi habet . At tu si confunderis , oculos
Q. 4 homi-

328 HEBD. XIII. POST PENT.

hominum declinas . Hæc est tua superbia . Quæ ex amore , & dolore lachrymarum copia , ut potuerit Christi pedes lavare ? Quam modicus ergo tuus amor , & dolor , qui nec guttam ebullit ; at vide , ut eum accendas motivo tantum bonitas Dei .

3 Et oscularatur pedes ejus , & unguento ungabat . Ibid. Omnia peccatorum instrumenta coegit in obsequium . O si & tu , quæ tibi superi pectoribus exhibuisti , jam Deo laudabiliter offeras : & quod in te habuisti oblectamenta , tot de te invenias holocausta . S. Greg. hom. 33. At Christus interim mundabat Magdalena animam ; extinguebat amorem creaturarum , &c. In hoc tu mille lachrymas funde , ut tandem tui , & rerum creaturarum amor extinguatur .

FERIA V.

Christus defendit Magdalenam .

Phariseus ait intra se dicens: Hie si es Propheta , sciret utique quæ & qualis est mulier , quæ tangit eum ; quia peccatrix est ; Luc. 7. Uno judicio quos errores commitit : 1. Christum non esse Prophetam . 2. Christum ignorare statum Magdalena . 3. Magdalena jam contritam , esse adhuc peccatricem . 4. Christum debuisse hanc mulierem repellere . 5. Immundum fieri justum , si tangatur à peccatore . Errat , qui temere alium judicat ; & quam graviter ? Tu teipsum ad censuram revoca . De alio , si Christum in ejus persona inceparis , meliora senties .

2 Vides hanc mulierem ? Intravi in domum tuam , aquam pedibus meis non dedisti , hoc autem , &c. Ibid. Sub judicium Pharisei venerat

&

HEBD. XIII. POST PENT. 329
& Christus , & Magdalena : hujus patrocinium suscipit , de se tacet ; sed & Magdalena tacet . Sile , si cujuspiam murmurare tangaris ; Deus pro te loquetur : Quia ipsa veritas est , non ita ut homines . Videt , quod es : non , quod alter judicat . Hujus judicium time , non hominum .

3 Remittuntur tibi peccata tua . Ib. Quid senserit ad hæc verba Magdalena . O solium ! sed quod à dilectione pendet : Quoniam dilexit multum . O si id , & ego audire merear ! mererer utique , si diligenter multum . Nota: non parum , sed multum diligendus est Deus , saltem appretiativè , ut creaturis omnibus præferatur . Itane amas ? Pontera , quanta tibi tui , quanta Dei cura , quis in res creatas , quis in Deum affectus . Non spera remissio nem , nisi dederis dilectionem .

FERIA VI.

Eiicitur Dæmonium cæcum , & mutum .

O Blatus est ei Dæmonium habens , cæcus , & mutus , & curavit eum , ita ut loqueretur , & videret ; & stupebant omnes turbæ . Matth. 12. A flutus dæmon eos occupat sensus , quibus est via ad fidem . (fides ex auditu) & ad cognitionem Dei (invisibilis ejus à creatura mundi , per ea , quæ facta sunt , intellexisse conspiciuntur . Rom. 1.) Ubi ergo via ad cognitionem Dei erupta , quæ boni spes superest ? ergo cave , ne hos sensus tibi dæmon occupet . Audi verbum , quo erudiaris ; vide in creatum in creatum Deum . Benignitatem fanatis expende , quod non rogatus præstat : quid faciet

Q 5 tibi ,

330 HEBD. XIII. POST PENT.

tibi , si ardenter roges ; seit murmuratores
Pharisæos , quid tum ? si attendas hominum
sermonibus , nunquam serio Deo servies .

2 Quidam autem ex eis dixerunt ; In Belze-
bub Principi demoniorum ei erit dæmonia . Luc.
11. Invidia semper de optimo venenum fugit ,
Liberatum à dæmone negare non poterant :
ergo id occulto paço Christi cum dæmone tri-
buunt . Si Christo tam gravia imputantur ,
quid miraris leviora tibi affungi . Eius Deo tuo
sanctior . Id potius attende , quid Christus tu-
lerit . Non ulciscitur , cum posset , non com-
movetur . Confutat cum modestia calumniam:
Non esse dæmonum se invicem eiicere . Itane
eu calumniam petitus , non sentis ? manuete
toleras ? solius intuitu Dei refutatis ? an magis ,
ne tuus honor periclitetur ?

3 Si in digito Dei eiicio dæmonia , profectò
pervenit in vos renum Dei . Ibid . Ex eo , quod
Christus non eiiciat dæmonia in Belzebub , infert ,
quod eiiciat in virtute Dei . alia enim
virtute non possunt . Vide , quam præcluden-
dus omnis diabolo in animam ingressus , cum
nulla vi tua cum possum exturbare . Invigila
ergo portis sensuum : quia per hos plerumque
accessum habet . Nihil concede sensui , quod
recta ratio non dicit concedendum .

S A B B A T O .

Signum Jonaæ Prophetæ .

M Agifer , volumus à te signum videre .
Math. 12. Quæ impudentia , vide-
runt mortuos excitatos , morbos sanatos , cœ-
cos , & surdos restitutos , & signa querunt :
non

HEBD. XIV. POST PENT. 331

non ut credant , sed ut tentent . Idem tu cum
Deo agis . Petis sola ejus virtute fieri , quod
in hac providentia facere non potest : intrare
regnum Dei sine violentia : liberari à tenta-
tione fine tua resistentia : virtutem aliquam
fine mediis à te adhibendis . Ita verò Deum
tentas : & quæ tua est impudentia .

2 Signum non dabitus es , nisi signum Jona
Prophetæ . Ibid . Id est signum suæ mortis : ut
sciat , sicut Christum oportuit pati , & ita per
violentiam intrare in regnum suum ; ita tibi non
obventurum , nisi vim inferas . Ergo magna-
nimitate , & generosa refolutione est opus . Et
in hoc miler deficis . Vide , quam tepidae sint
tuæ resolutions : & quid mirum , si nullus est
effectus .

3 Vixi Ninivitæ surgent in iudicio cum ge-
neratione ista , & condemnabunt eam . Ib . quia
Ninivitæ , ut Barbari , & Gentiles , prædicante
Jona penitentiam egerunt . Tibi dici exi-
flama : faculae surgent , & te confundent ,
qui gratiam Dei non in vanum acceperunt , sed
sua cooperatione efficacem reddiderunt . Et
quid tu agis , socors religiose ? signa petis ? Non
est signum gratia vocatiois ? Non sunt signa
tot inspirationes Dei , tot exempla , tot moni-
tiones ? &c.

D O M I N I C A X I V .

POST PENT.

Qui sunt Mater , & Fratres Jesu .

Ecce Mater tua , & fratres tui foris stant ,
quarent te . Matth. 12. S. Hieronimus
hic ait , hoc Christo nunciatum ad insidias
Q 6 ten.

332 HEBD. XIV. POST PENT.

tendendas, utrum spirituali operi carnem, & sanguinem preferas. At Christus, quasi indignans, reponit: *Quia est Mater mea?* & qui sunt fratres mei? quasi diceret: cum Dei negotium agitur, nihil mihi est cum Matre. Exiisti & tu omnem carnis affectum. Nihil sanguini concedis in præjudicium Dei. Cave illud audias: *Qui amat Patrem, aut Marem plus quam me, non est me dignus.*

2. *Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce Mater mea, & fratres mei.* Ibid. Greg. hom. 3. in Evang. *Qui Christi frater, & soror est credendo.* Mater efficitur prædicando; si per eum vocem amor Domini in proximi mente generatur. Ecce viororum Apostolicorum dignitatem, qui spirituali modo Christi Matres sunt prædicando, convertendo, accedendo ad Dei amorem alios. Accende in te Apostolicum spiritum, ut hac dignitate potiaris.

3. *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei qui in celis est, ipso meus frater, & soror, & Mater est.* Ib. vult Christus dicere spiritualem sibi cognitionem intercedere cum iis, qui faciunt voluntatem Patris sui. Una enim, ait Chrysostom. 41. in Matt. sola, & vera necessitas cum Christo est, ut voluntatem Dei facias; ad quam sequitur amor tenerior. Vides precium obedientiae. Superior, Vicarius Dei est, à quo regitur: si quid imponit, ne te subtrahe. Hoc unum te moveat: amaberis à Christo.

FERIA II.

Parabola seminantis, & feminati.

Existit, qui seminaris. Luc. 8. Seminarior Deus est, qui exiit bonitate

se

HEBD. XIV. POST PENT. 333

se communicando creaturis, potentia producendo, providentia gubernando. Mirare, & ama bonitatem, subde te potentiae, committe providentiae. Seminarior Christus est; qui exiit à Patre, & venit in mundum, ex amore nostri incarnatus: Agnoscere amorem, & redde. 3. Est quicquid vir Apostolicus, qui exit ad proximi curandam salutem. Huic zelo, & solida virtute opus est: ne dum quererit alienam salutem, perdat suam. Vide, quantopere in tua vocatione solidas virtutes tibi debeas comparare: quaesumus desint.

2. *Seminarie semen suum.* Ibid. Semen sunt 1. Creaturae, mundus ager. In hoc & tu positus es. Memento Creatoris, & gubernatoris tui. Sanguis, ac merita Christi, & inde profluentes gratiae: Terra est anima, tam steriles, quam fructuosa: quia omnibus dantur. Admiranda Dei bonitas! miseranda tot animalium sterilitas! 3. Est doctrina Evangelica, inspirationes internæ, ager est intellectus, & quæcumque etiam sterilis, qui præter cognitionem, non ulterius dirigit; ac fecundus, qui voluntatem inclinat. Quanta cura excolendus intellectus supernaturalibus principiis! Quam admirandæ inspirationes divine.

3. *Dum seminarit, aliud cecidit secus viam.* Ibid. Triplicis generis inutilis est terra. 1. Secus viam, est anima ad creature effusa, infra se non collecta, aperta obviis quibusque cogitationibus mundi; tanquam viatoriibus, quæ conculcant bonas inspirationes. Unde nullus gustus, una orationis hora unus annus videtur, cuius finem vix expectas, ut revertaris ad tua solitaria. O misericordia!

53

334 HEBD. XIV. POST PENT.
ra anima, per quam omnia meant, præter
Deum! sepius ergo tiam tuam horaria, aut etiam
frequentiore recollectione. Urge interdui ma-
tutina proposita, &c.

FERIA III.

Continuatio ejusdem Parabolæ.

3 **A** *Lind cecidit supra petram; & natum
aruit, quia non habebat humorem.* Luc.
4. **P**etrosa terra est anima jam indurata pravis
habitibus, affluta vivere secundum sensum :
cui idè non est, nisi modicus devotionis sus-
cus, ac inde mille proposita, & agitat veri-
tates non unam agunt radicem; quovis affectu
amoris, timoris, humani respectus, &c. ex-
siccantur. Talis semper incipit, & incipien-
do definit. Si talis es, quid facies, cum vene-
rit Paterfamilias, & ab agro suo fructum re-
quirit. Conclude, quam studere debeas pra-
vishabitibus edomandis.

2 **A** *Aliud cecidit inter spinas, & simul exer-
ta spina suffocaverunt illud.* Ibid. Spinosa ter-
ra est anima negotiorum immerita, & caris inuti-
libus obruta; cui cura sui, Dei, & æternitatis
est postrema; que agnoscit veritates supernatu-
rales, sed ob alias curas, v. g. studiorum,
aut officii, sibi tempus non affumit eas matu-
randi. Infelix anima, in qua suffocatur spiri-
tus Dei! cui studia, vel nimius cum proximo
crita necessitatem agendi affectus, tempora
Deodandi suffuratur! intelligis, quam omnes
alias curas moderari debeas.

3 **A** *Aliud cecidit in terram bonam, & ortum
fuit fructum.* Ibid. Addit Matth. c. 13, aliud

665

HEBD. XIV. POST PENT. 335
*centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesim-
um. Hæc est anima bona, & optima, oppo-
rita tribus prioribus; quia *audie* verbum Dei
cum gustu: quia *intelligit* illud expendendo, &
dirigendo ad præsum: *fructum offert in patien-
tia*, sive constantia superando difficultates.
Talis esse debet, terra optima, quam nulla
prætereat particula boni, qua totis viribus ni-
taris ad virtutem, ut Deo placeas; nec con-
tentus sis, fructum dare trigesimum, sed con-
nitere ad centesimum, hoc est ad *majorem*, &
sempre *majorem* Dei glorian.*

FERIA IV.

Parabola Zizaniorum.

1 **S** *Eminarit bonum semen in agro suo; Cum
autem dormientes homines, tenet inimi-
cūs eius, & superseminavit Zizania.* Matth.
13. Quæ seminat Deus, etiam in terra optimæ
corrumperet nititur diabolus, mundus, &
caro, idque tam artificiosus, ut dum sunt in
herba, sive in principio, non distinguis facilè
granum bonum à Zizanis ob amorem pro-
prium, qui falsis veri colore inducit. Ex-
pende, si que habes bona, quantis sunt mix-
ta malis, respectibus humanis, intentione mi-
nus pura, amore proprio? Et hoc sit, dum
dormient homines: quando non serio sibi ipsis
invigilant. Quād ergo in omnem partem vi-
gilandum.

2 **C** *Cum autem crevisset herba, & fructum se-
cisset, tunc apparuerunt Zizania. Acceden-
tes autem servi Patrifamilias, dixerunt ei:
Domine, nonne semen bonum seminasti in ago*

665

336 HEBD. XIV. POST PENT.

tuo; unde ergo habet Zizania; Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Ibid. Ad te dici existimat: videbaris bonum semen in herba tyrcinii, jam apparent in te Zizania, & cadit spes illa, quæ de te habebatur. Quo animo hoc exciperes? Ab inimico homine, t. à teipso, qui nimis amori proprio indulisti. 2. à locis; adjunxisti te illis, in quibus plus levitatis, quam spiritus; hinc eorum mores contraxisti, &c.

3 Servi autem dixerunt ei: Vis imus, & colligimus ea: Et ait: Non: ne forend coligentes zizania, eradicetis simul & triticum. Ibid. Vide patientiam Dei, & superiorum cum tuis defectibus. Tolerant subinde eos, ne omnino eradiceris cum spe tamen emendationis. Hæc si non sequatur, quam timere debes, ne in tempore messi, seu mortis, dicat Deus: Colligitum primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, igne purgatorii. Non blandiaris tibi, esse modicum, quod ignideatur: forte tunc videbis immanes fasces lolii, parum tritici. Si hoc sancte timueris, tunc firmius sperabis.

FERIA V.

Parabola grani-Sinapis.

1 Simile est regnum celorum grano sinapis, quod accipiens homo, seminavit in agro suo, quod minimum est omnibus feminibus. Matth. 13. Granum hoc, sunt Evangelice veritates. Quam viles mundo, & abjectæ! Beatos esse pauperes, & qui persecutionem patiuntur: Divitias esse spinas: Jugum Christi esse suave, &c. Sed seminandæ sunt in ani-

HEBD. XIV. POST PENT. 337

animam, per vivam earum apprehensionem, & ruminationem. Dic mihi. Jer. 12. *Quare desolatione desolata est omnis terra animæ? quia non recognoscit corde.* Noli eas æstimare secundum carnem, ut haec tenus æstimasti.

2 Cùm autem creverit, magus est omnibus oloribus, & sit arbor. Ibid. Hæ veritates, si eas in bono corde feminas, & intelligentes studeas, crescent in arborem ferentem fructus dulces gutturi Iesu, fructus honoris, & honestatis; dum è contrario falsa mundi, & carnis principia ferunt fructus turpitudinis. Attende, quām hoc verum sit, & tantò magis penetra verum, & genuinum sensum dogmatum Christi, cum desiderio practicandi.

3 Ita ut volvæ cali veniant, & habitent in ramis ejus. Ibid. Volvæ intellige sanctos affectus unionis cum Deo, qui, cùm bene intellecta est Christi doctrina, in animo oriri solent. Hinc enim est studium placendi Deo, omnem ejus voluntatem implendi, non minus in arduis, & adversis, quam in facilibus, & prosperis. Hinc collige, cur tam generosis actibus careas.

FERIA VI.

Parabola thesauri, Margaritæ, & sagene.

1 Simile est regnum celorum thesauro abscondito: Matth. 13. Hic est religiosa perfectio ob copiam gratiarum: sed abconditus ab oculis mundi, & imperfectorum, qui non æstimant. *Qui inveniit, abscondit;* non queris, ut invenias. *Pro gaudio illius vadit.* Non habes tuum gaudium in rebus ad perte-

fectionem spectantibus; sed adhuc in vanitatisbus, in oblectamentis sensuum? Vendis omnia, qua habes, & emit agrum illum. Non relinquis omnia? adhuc tibi per amorem proprium, adhuc creaturis adhaeres? sed quid tandem reperies in manibus tuis?

² Simile est regnum colorum homini Negotiaturi querenti bonas Margaritas. Ibid. Negotiatores; cui dixit Deus: Negotiamini, dum venio. Luc. 19. Sed qualis? scuta mundi queris? an margaritas coeli? Margarita optima, Charitas Dei est, seu unio cum Deo. Hanc ut obtineas, quid agis? Ille: abiit, & vendidit omnia, qua habuit. Abire te oportet à te ipso, à rebus creatis abstrahendus affectus: qui obstat perfecto amori. Quā parūm id haec tenus fecisti! Ideo friget cor tuum. O si faltem ab nunc id praestes:

³ Simile est regnum colorum sagena missa in mare, & ex omni genere piscium congreganti. Ibid. Sagena est. Christiana quævis, & religiosa Congregatio, qua à Deo boni, & mali, seu tepidi religiosi in mari hujus mundi capiuntur. Es in sagena noli tibi blandiri: non enim id est bonus, aut tutus: sed tuo conatu, aut fervore fieri debes. Age id mature, quia sagena sensim ad littus æternitatis trahitur. Ibi elevantur boni in res, mali autem foras mittuntur. Redde te dignum meliore sorte.

S A B B A T O.

Christus male accipitur in sua patria.

⁴ E teniens in patriam suam, docebat eos in Synagogis eorum, Matth. 13. De

Na-

Nazareth fermo est, ubi vixit Christus usque ad 30. ætatis annum. Noluit hic auspicari Evangelii prædicationem, quia illicò contempnitus fuisset, si à fabrili officina ad cathedram profiliisset. Voluit ergo comparata per alias civitates fama, eorum animos ad se desiderandum, & acceptandum disponere. Quid ergo agis? removenda sunt impedimenta, & ponenda merita.

² Ita ut mirarentur, & dicerent: Unde huic sapientia hac, & virtutis? Nonne hic est fabri filius? Et scandalizabantur in eo. Ibid. Gaudere eos decebat de Concilio suo tantæ sapientiae, & potentiae, tam ab aliis honorato, ut passim cum sequerentur: & ecce indignatur. Quantas gratias Nazaretho contulit? hic incarnatus est, hic habitavit, hanc exemplum suo eruditiv. Et iam contemnitur, quia humilis conditionis est, quia fabri filius. Ita, O Iesu, te pejus tractant, qui plūs debent. O ingrat! Recogita gratias, quas accepisti. Sed quomodo Deum tuum tractasti: si noueris, certe factis sprevisi ejus doctrinam, dum eam sequi noluisti.

³ Et ejerunt eum extra civitatem, & duxerunt illum usque ad supercilium montis, ut præcipitarent eum. Ibid. Quia noluit ibi miracula edere, uti fecerat in Capharnaum. Et hoc ex amore in patriam, quia sciebat nec miraculis credituros, ne ipsa miracula essent illis majoris pœnae occasio. In te quot signa facit? quot gratias exhibet? Quācācundum est, ne fistib⁹ causa majoris pœnae? Ingrate: toties eum eiicis extra civitatem, quoties gratiam non acceptas. Toties eum vis præcipitare, quoties imaginem ejus, te ipsum, inquam, in malum præcipitas.

PO-

DOMINICA XV.

POST PENTECOST.

Mittuntur, & instruuntur Apostoli ad prædicandum.

1. *E*ntes autem predicare, dicentes, quia appropinquavit regnum cœlorum. Matth. 10. Hæc est materia, de qua cum proximo est agendum. Ubique regnum Dei, media, quæ ad illud conducunt, inspirat. Recide alias inutiles convergences, quæ spiritum dissipant, quibus conscientiam tuam gravas, tempus inutiliter absimus, proximum non redificas. Ut verò hæc cum proximo agas, assuefce eadem tecum agere, tibi ipsi regnum Dei, & media inculca, in meditationibus, in domestica conversatione.

2. *Infirmos curate.* Ibid. solatio spirituali: mortuos Deo per peccatum suscitare, vel adhortatione, vel absolutione: *Leprosos*, qui alios seu doctrinam, seu exemplo insciunt, mundare, inducendo ad penitentiam: *Demones*, pravas confuetudines, publica vita, elicere, & curare, ut nemo impune peccet. *Gratis acceperitis, gratis date*, non querendo vestra commoda. Expende, an ita cum proximo egeris? an non hoc vocatio tua Apostolica à te exigit.

3. *Nihil toleritis in via, neque virgam.* Luc. 12. quæ, serviat ad vos, contra violentiam, defendendos: *Neque parum, qua cibaria defratis: neque panem, etiam ad necessitatem:*

HEBD. XV. POST PENT. 341
reque pecuniam, neque duas tunicas ad splendorem, & pompa. Ita suos amicissimos Deus tractat, quos vult sibi intimè conjunctos, idè omnino à cura, & affectu terrenorum divulgos. Non eris ergo conjunctus Deo nisi sis abjunctus à creaturis. O miser! quid ius achæres, quæ te dilaniant?

FERIA II.

Prædictit Apostolis persecutions, quas passuri sunt.

1. *E*cce ego misso vos, scut oves, in media luporum. Matth. 10. Quod ovi inter lupos, hoc vobis eveniet. Magno & intrepido animo ad prædicandum Evangelium, est opus. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos. Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Quis tibi est animus ad illa? times? erige animum; cogita illud: *Ego misso vos, Ego, qui te viictorem coronabo*, &c.

2. *Non est discipulus super Magistrum nec, servus super Dominum suum.* Ibid. Quod te in omni persecutione animare potest, est exemplum Magistri, & Domini tui Iesu. Quis non ille innocentissimus paulus est persecutio-nes! Tune melior eris? cogita hoc identem, ubi quid tolerandum occurrit: Dominus meus est Iesus, ego servus. Quæ gloria mihi, si fors mea sit cadem.

3. *Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.* Ibid. Concludit pro gloria Dei, neque mortem timendam: hac enim animæ nocere non posst.

test. Esne tam generoso animo. O quam felix, si vitam in ministerio glorie Dei ponas! Laudas alios, quibus hoc obtigit: cur ipse non desideras. At non adest Tyrannus. Si ipse interim tuus, & occidente te, quod perniciose vivit, nempe concupiscentias tuas:

FERIA III.

Monet Apostolos, ut affectu cognitionis non impediatur.

Nolite arbitrari, quia veni pacem mittere in terram. Non veni pacem mittere, sed gladium. Matth. 10. Pax quædam bona est, quam ascenfurus in cœlum, reliquit Apostolis: quædam mala est, maximè Apostolicis viris, quæ innititur affectui cognitionis. Hanc, qui vult, Deo bellum indicit, qui vult eam ruptam. Cogita, quantum impedit hic affectus functiones Apostolicas. Quam ægrè discedis a tuis? quam ad eos absens anhelas? quam facile eorum gratia transgredieris regulas? quam affligeris eorum afflictione? quam leviter exultas eorum prosperitate? &c.

2. Veni enim separare hominem adversus Patrem suum. Matth. 10. Gladius, qui separat hominem à Patre, est lex amandi Deum super omnia. Hanc si observas, jam aliud nihil est, cui affectu adhæreas, quia totus amor huic impeditur. Nondum videris admovisse gladium passioni. Caro, & sanguis tibi multum persuadent. Hoc primum praestandum erat, cum Religionem suscepisti,

& nec

& nec dum id agis. Ergo ad principia revolveris. Saltem iam sic incipe.

3. Inimici hominis domestici ejus. Ibid. O quam id verum est? quid tibi magis domesticum, quam sanguine juncti? sed nonne hostes tui, qui inducunt, ut affectum, quem Deo debes, aut ipsis impendas, aut cum ipsis partiaris? sed quo jure eum Deo subripis. Quis tibi magis domesticus, quam tu ipse? sed quis tibi maior hostis. Expende, quanta à te ipso vulnera acceperis, quam palmaria. Quod faceres cum hoste, quem fémel in tuam potestatem redigeres, hoc tecum age.

FERIA IV.

De iis, quos Christus pronunciat non esse dignos se.

1. **Q**ui amat Patrem, aut Matrem plas quam me, non est me dignus. Matth. 10. Quod talis sis, non fateberis. Faciam, ut deprehendas. Dic,amas? Deum amo, inquis. Super omnia? affirmas. Debes ergo, ut servias Deo, Patrem, aut amicum defere; debes frequentibus eorum visitationibus abstinerre, quæ spiritum dissipant. Non possum, inquis, tam inurbanus esse. Vides, quid magis ames. Et non times horrendum illud fulmen: Non es dignus Deo.

Qui non accipit crux suam, & sequitur me, non est me dignus. Ibid. Similitudo mortuum conciliatrix est amorum. Sequatur ergo Christi mores, qui vult dignus esse amari. Universa Christi vita est crux perpetua. Nisi crux tollis, non sequeris, non affimi-
la-

laris, non amaris. Vides ergo crucis & mortificationis, non tantum utilitatem, sed abfolutam necessitatem. O delicate! quam territis sola crucis cogitatione! Age nunc, si Christi esse vis, crucifix carnem tuam cum vitiis, & concupiscentiis suis. Galat. 5.

3 Qui invenier animam suam, perdet illam, & qui perderit animam suam, propter me, inveniet illam. Ib. Unicus ergo animam salvandi, seu vitam obtinendi modus est, vitam perdere propter Deum. Perdis eam t. Si ita mortificationem Jesu in carne tua circumferas, ut vita Jesu manifestetur in te. Durum est hoc tibi, sed necessarium. 2. Perdis eam, si per amorem totus transeas in Jesum, ut dicas: Vivo ego, jam non ego; vivit vero in me Christus. Sed o quām feliciter eum invenies, quia te ipsum invenies in Christo!

F E R I A V.

Jugum Christi suave suscipiendum.

1 **V**enite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos. Matth. 11. Quām benignus Deus, qui invitat! quām bonus, qui nos exonerat pondere peccatorum, quo ulque ad infernum deprimimur! quām amabilis, qui nos reficit, cūm in via deficiamus! Sed quāe tandem est refectio? Tollite jugum meum. Ergo ita, mi Jesu, tuos refecis, jugum imponendo? Omnipotē ita. Quia nullum potest esse solidum, & verum in vita solatium, nisi in cruce Jesu, in qua sola nos gloriari oportet. Vide, miser, quām er-

res,

res, qui crucem fugis, & solatia aliunde mendicas, sed inanias.

2 Dilecite à me, quia misericordia sum, & humilitas cordis, & invenietis requiem animabus vestris. Ibid. In Magistrorum tuum se Christus offert, quem meliorem optas? claudere mundo Pseudo-magistro aures, & Jesum audi. Docet te invenire requiem animæ laissatae in via iniustitiae, per mansuetudinem: & humilitatem, quarum ista te Deo, & homini propter Deum perfectè subiicit; illa injurias ultra sententia non admittis. Hinc collige, cur jugum Christi tibi grave sit, quia illud non portas cum humilitate, & mansuetudine: cur pacem animi aliquando amittas, &c.

3 Jugum enim meum suave est, & onus meum leve. Ibid. Jugum vocat vel legem Evangelicam, vel adversitates, & persecutions, vel difficultatem, quae sentitur in lucta spiritus adversus carnem. Vocat suum, quia quantumcumque sit, illud nobiscum habet gratia nos sua adjuvando. Coniungere ergo Deo, & sustine. Eccles. 2. Nec querere esse grave, cuius potiore partem Deus ipse supportat. Generosa hinc solutio opus est opus.

F E R I A VI.

Ioannes Baptista in carcere occiditur.

1 **H**erodes natalis sui canam fecit Principibus, &c. Cūmque introrsus filia ipsius Herodiadis, & saltaffer. &c. jurauit illi: Quidquid petieris, dabo tibi, licet dimidium regni mei. Mar. 6. Quanti aestimat levem choream infans, pro quo dimidium regni pollicetur! At major est infans, qui pro una valuta

R. statula

statula renunciasti regno cœlorum, &c.
2 At illa præmonita à Matre sua: Da mihi, inquit, bēc in disco caput Joannis Baptiste. Matth. 14 Consilium petiit ab hoste Joannis: quid mirum, si mors ejus suggeratur? Pejus tu agis, si rerum agendarum consilium petas à mundo, à carne, à tuis passionibus. Quoties tibi suggerierunt caput, non Joannis, sed Christi? quia quoties peccas, quantum est in te, Christum occidis, quia ponis eandem causam, ob quam occisis es. Stulte rationem confule in rebus agendis, non appetitum.

3 Et contristatus est Res. Marc. 6. Quia Joannem stimabat, & suam insaniam adver-
tit. Noli præcepis esse in decernendo. Age omnia præmeditato, post acta non penitebit te. Proper justificandum, & proper discubentes, noluit eam contristare. Timet violare temera-
rium, & scelestum juramentum, non timet innocentis eadē. Non vult meretriculam
contristare, & non timet Deum offendere. Nonne tu ita agis cum appetitu tuo? Et decol-
lavit eum, quem sciebat sanctum, & innocen-
tem. Ad quæ scelera deducit vel una infrenis
passio! Et tot tu habes, quas nondum dom-
mas?

S A B B A T O.

Quinque panibus, & duobus pīsciculis
satiantur quinque millia hominum.

2 A cesserunt ad eum discipuli ejus, di-
centes: Desertus est locus, & hora
temporis dimisit turbas, ut euntis emant
sibi escas. Matth. 14. Quām constans, & fer-
vens turba in audiendo Christum! quām tu
la-

languidus, & incurias ad ejus inspirations!
Discipulorum cura dissidentiam ostendit.
Orant dimitti turbas, ut emant cibaria, ajunt
ducentorum denariorum panes non sufficere,
&c. Tu contra omeem tuam fiduciam in
Deum coniice, maximè in iis, quibus huma-
nis viribus mederi non potes, & dic toto affe-
ctu: Tibi derelictus es pauper. Psal. 10.

2 Et cum iussisset turbam discubentem super
fanum. Ibid. Quos pascit gratia, vult in hu-
mili sui cognitione quietcere. Accipit panes,
& distribuit discubentibus, quantum volebant.
Joan. 6. In manibus Christi multiplicantur pa-
nes. Ut cunque parum ei dederis sincero ani-
mo, cum foeno recipies. Si nihil accipis,
non est illiberaltas Domini, sed tua, qui ni-
hil ei in manus confignas. Priva te amore illius
minima voluptate, ille animo tuo incompara-
bile reddet.

3 Jesus ergo cum cognovisset, quia venturi
esset, ut rapere eum, & facerent eum Regem,
fugit in montem. Joan. 6. Habes in illa turba
gratum animum, quæ per miraculum accepto
beneficio, & magnum Prophetam proclamavit,
& Regem creare voluit. Quam ingratu-
tes, qui ipsis Dei gratis ad ejus offensam abu-
teris! Habes in Christo honoris fugam. Ad
crucem currit, quam desiderio desideravit; &
immolatus est, qui ipse voluit: ab honoribus
fugit. At tu contrarium facis. Nonne pudet?